

Federatie voor Begrafenisinstellingen zonder winstoogmerk

Nieuwsbrief FKB

COLOFON

Deze Nieuwsbrief is het digitale informatieblad van de FKB. De FKB wil de belangen behartigen van uitvaartverenigingen.

Info: <http://www.f-k-b.nl>

Wilt u de Nieuwsbrief ontvangen?
Aanmelden via www.f-k-b.nl

Secretariaat van de FKB
mw. G.W. Nijland-Wevers
Telefoon: 0546-577981
E-mail: secretaris@f-k-b.nl

Heeft u informatie die geschikt is voor deze Nieuwsbrief?

Mail die dan naar:
secretaris@f-k-b.nl

FKB

**een levende vereniging
rondom de dood**

*God kwam in Jezus in ons midden
en stak het licht der hoop weer aan;
het licht waarom wij mogen bidden,
het licht dat nooit meer uit zal gaan.*

Deze woorden uit de liederenbundel van het Leger des Heils vertellen ons volgens mij treffend waar het in het kerstfeest om gaat: Het licht dat in de wereld is gekomen, God die mens werd.

En we zijn gewend om dat met elkaar te vieren: in de kerk, in het gezin, in de familie. Voor veel mensen is dat hét ultieme feest van het jaar. Een feest van licht, warmte en gezelligheid. Jammer dat we dat nu alleen in beperkte kring kunnen vieren.

Maar voor veel mensen is kerst ook juist de tijd van donkerte, kou en eenzaamheid, omdat het verlies zo enorm voelbaar is. Mensen missen elkaar, doordat iemand overleden is, of juist overlijdt tijdens deze dagen.

Het vraagt van mensen in de uitvaartbranche een enorme sensitiviteit om hier mee om te gaan. Je kunt dan nóg meer van betekenis zijn dan anders. Maar dat hoef ik u niet te vertellen.

*En als eens alle lichten branden
en deze wereld is bevrijd,
dan hoop ik dat ook met mijn handen
gebouwd is aan die nieuwe tijd.*

(lied 454 liederenbundel Leger des Heils)

***Ik wens u veel leesplezier als u deze nieuwsbrief doorleest;
maar ook hele mooie feestdagen en een onbesmettelijk 2021.***

Afke den Hollander.

In deze nieuwsbrief o.a.

- * Een uitvaart moet altijd doorgaan
- * Van dierensrts naar grafonderhouder
- * Janken bij de online-uitvaart
- * Eerste levende doodskist begraven door La Luna Uitvaart
- * Rol van de kerk in de huidige coronacrisis
- * Vrijwilligers voorkomen verval Zuiderbegraafplaats
- * Vader-abt Ad Lenglet laat in zijn hart kijken

En dan gaat het weer een beetje mis ...

Dezelfde aanhef als vorige maand maar nu betreft het niet mij persoonlijk. Alhoewel, het treft ook mij persoonlijk! Want die strengere maatregelen die noodzaak zijn nopen ook mij en ons weer tot het nemen van andere beslissingen. Planningen die sowieso al heel alternatief waren moeten nu weer worden bijgesteld. Hetgeen op aangepaste wijze toch een mooie invulling zou gaan krijgen kan nu alsnog niet door gaan. Het blijft een bizarre tijd.

Zo leefden we toe naar toch fijne Kerstdagen en hadden op de 3e advent een fijne kerkdienst. Niet wetende dat een dag later zou blijken dat het op de 4e advent wel eens lastig zou kunnen worden. En ja, na onderling beraad toch verstandig om de komende weken de kerkdiensten niet door te laten gaan. Het mag wel maar flink aangepast. En ook bij de mensen die we zouden kunnen verwachten toch steeds meer huiver om elkaar te ontmoeten. We gaan ons "gewoon" 5 weken behelpen met hetgeen virtueel tot ons komt.

Ook kledingwinkel en de ontmoetingsruimte moesten we sluiten. Een open inloop dat mag niet. Daarmee raken ook mensen die vaak met de ziel onder hun arm lopen en uitzien naar het kopje koffie en de ontmoeting met anderen die mogelijkheid kwijt. Wel mogelijkheden voor kleine besloten groepen maar ook daar binnen laatste weken al steeds meer mensen die het niet meer aan durven en daarmee steeds kleinere groepjes. Dus ook daar maar een paar weken rust.

Fijn om te doen is het aanbieden van een klein presentje aan de vrijwilligers. Zo ook morgen een rondje, samen met 5 andere bestuursleden, langs de 70 vrijwilligers van de Stichting Leefbaarheid. Die vrijwilligers zorgen er effectief voor dat de Wensauto's ook in deze tijd met ook wat ingrijpende maatregelen toch kunnen rijden voor de kwetsbaren onder ons.

En zo weer heel veel aanpassen aan de wendingen in de tijd.

Gelukkig gaat het ook weer een beetje goed. Mijn zware verzwikking, nu, met dikke voet, nog pijnlijk onderbeen, wat rustig aan doen. Het wandelingetje dat gaat steeds beter en bijna weer in normaal tempo. En dat blijft heel fijn om zo in de buitenlucht, en af en toe kletsnat wordend, wat rond te lopen. Niet het natuurgebied in maar voornamelijk asfalt en plat. Kan dus ook gewoon bijdragen in het rondbrengen van attenties naar de vrijwilligers van de Wensauto's.

Mijn gedachtecronkel?

Natuurlijk denk ik dan ook aan de bestuurders van onze verenigingen. Voor sommigen blijft het rustig, maar voor anderen is er iedere keer weer die noodzakelijke aanpassing en het nadenken er over. Fijn dat er zoveel zijn die de vereniging besturen en zorgen dat die kan blijven doen waarvoor zij in het leven is geroepen.

Meer samen, samen meer!

(J.J. den Hollander – Voorzitter FKB – Illikhoven, 21 december 2020).

Orchis Uitvaartzorg

‘Een uitvaart moet altijd doorgaan’

Soms kun je een uitvaart nog zo goed voorbereiden, maar gaat er toch iets mis wat buiten je macht om gebeurt. Bijvoorbeeld een predikant die na 20 minuten amen zegt terwijl het draaiboek aangeeft dat de dienst een uur

zal duren. Onderweg naar de begraafplaats doe je dan heel rustig aan, loop je wat langer voor de auto, in de hoop dat de dragers, die je op een bepaald tijdstip hebt besteld, al op de begraafplaats aanwezig zullen zijn. Bij mijn vader is het een keer gebeurd dat de rouwauto, met de rouwstoet erachter, weigerde nog maar een centimeter verder te rijden. Gelukkig was de familie het er over eens dat vader altijd had gezegd: ‘Ik wil niet in zo’n rouwauto’ en de stoet verplaatste zich vervolgens lopend verder naar de begraafplaats. Ooit kreeg mijn opa tijdens een begrafenis, op het graf, een hartstilstand. Hij werd snel in de rouwauto gelegd om naar de huisarts gebracht te worden en één van de dragers werd aangesteld als uitvaartleider. Wat een consternatie, maar een uitvaart moet altijd doorgaan. Onlangs was ik in een groot crematorium in Rotterdam waar een collega ondernemer gestrest rond liep. Er zat geen stickertje met nummer achter op de kist terwijl ze zeker wist dat ze dat er opgeplakt had.

Bij elke overledene die word gecremeerd of begraven hoort namelijk een registratie nummer aanwezig te zijn. Dit nummer moet op de kist staan en corresponderen met het nummer op het registratieformulier. Wij leveren dit registratieformulier in met de gegevens van de overledene. Zonder stickertje op de kist geen crematie of begrafenis. Ze zijn daar heel strikt in. En dat is goed ook, anders zouden de overledenen verwisseld kunnen worden. De collega mag niet gaan beginnen met haar dienst. ‘De familie moet de overledene eerst identificeren’, zegt de manager van het crematorium streng. ‘Ja maar, de familie heeft zojuist al afscheid genomen en de kist gesloten, zegt de collega nu toch lichtelijk in paniek. Ik wil hen hier echt niet mee lastig vallen’.

Uiteindelijk wordt er afgesproken dat haar collega op kantoor een nieuw stickertje maakt en deze komt brengen. Iedereen strijkt na alle hectiek de plooiën recht, haalt opgelucht adem en gaat door met zijn werk. Na de dienst, als de nabestaanden in de koffiekamer zitten, zoek ik haar nog even op om te vragen of het allemaal goed afgelopen is. Gelukkig wel, zegt ze. ‘En zal ik je eens wat vertellen? Net kwam de 7-jarige kleinzoon van de overledene naar me toe. Hij vond dat ik goed mijn best had gedaan, maar was volgens hem vergeten het prijskaartje van de kist te halen, dus dat had hij er voor mij afgehaald. Ik zei tegen hem: Och jongen toch, wat dom van me. Dankjewel, daar heb je me echt enorm mee geholpen!’

Thea de Jong

Bron: Het Kompas Sliedrecht, 03-12-2020, Sjaak.

Eerste levende doodskist begraven door La Luna Uitvaart

Onlangs had La Luna Uitvaart de primeur in Dronten om de eerste levende doodskist daar te begraven. Marieke Maan schreef er onderstaande blog over:

Loop – the living cocoon, oftewel de levende doodskist

De levende doodskist, hoe bedoel je?

Ook ik kon me enkele weken geleden niets voorstellen bij het nieuwsbericht dat ik voorbij zag komen over de Loop. Een nieuwe ontwikkeling van wetenschappers van de TU Delft voor de uitvaartbranche: de levende doodskist.

Wat is die Loop dan precies?

Het is een grafkist, die ontstaat uit natuurlijk materialen. Het bestaat uit mycelium, de naam voor het ondergrondse wortelnetwerk van paddenstoelen. Dit organisme wordt in een vorm (een mal) gebracht en daar groeit het aan tot het de vorm van de mal heeft aangenomen. Doordat het materiaal vervolgens wordt gedroogd, stopt het groeiproces en ontstaat een kist die een draagvermogen heeft van wel 200 kg.

Wanneer de kist na een uitvaart in de grond wordt begraven, dan heeft het slechts tot 45 dagen nodig om weer geheel op te gaan in de natuur. Doordat het langdurig in contact komt met het grondwater, gaat

het groeiproces weer verder en wordt de grond verrijkt met natuurlijke stoffen. In plaats van de natuur te vervuilen met het begraven van een doodskist, vormt de Loop juist een voedingsbron voor de aarde.

De familie die ik onlangs mocht begeleiden had het nieuws over de Loop ook op de televisie gezien. Het sprak de man en vrouw direct aan. Als akkerbouwer had hij jaren de grond op zijn erf benut voor de productie van diverse agrarische producten. Wanneer zij zouden sterven, konden ze door te kiezen voor de levende doodskist iets teruggeven aan de natuur.

Dat de man zo snel daarna, plotseling overleed, had niemand kunnen voorzien. Toen ik met de familie om de tafel zat om de diverse mogelijkheden te bespreken, kwam direct de roep om de Living cocoon naar boven. Wat zou het mooi zijn als hij in die kist begraven kon worden. Toen ik de website bezocht voor informatie, kreeg ik de melding dat je een pre-order kon doen...Dat zag er niet goed uit. Gelukkig bleek er na een telefoontje al wel een klein aantal kisten op voorraad te staan.

En zo kwam de akkerbouwer op een bedje van groen, vers mos te liggen in de levende doodskist. Wat een mooie gedachte dat hij op deze manier aan de poldergrond van Flevoland teruggegeven kon worden.

Voor meer info over mijn ervaring met de Loop, bel me gerust op 06-407 307 14

Klik op: <https://www.loop-of-life.com/?lang=nl> om naar de website van Loop te gaan.

Janken bij de online uitvaart, treuriger wordt het niet

Nooit eerder was ik alleen bij een uitvaart. Deze week kreeg ik een unieke inlogcode voor een online afscheidsdienst. Waarschijnlijk waren er in normale tijden zeker duizend mensen in de zaal geweest voor de populaire oud-collega en stadsgenoot die ons had verlaten. Nu zaten er honderd.

„Het is niet te doen om te bepalen wie er in de zaal moeten zitten en wie online”, vertelde iemand mij ooit. Ook nu hoorde ik deze woorden uit de mond van een veel te jonge weduwe. Het zijn de keuzes die we in coronatijd moeten maken. Verkeerd kun je het niet doen, goed voelt het nooit.

Janken

Nog voor de dienst begon zat ik al te janken achter mijn scherm. Naarmate de anekdotes en de sprekers volgden werd dat niet beter. Ik aptte met een collega. We deden ‘poeh’. We deden ‘pffff’. En dat die ene speech zo mooi was. Zo’n appje geeft weinig warmte; ik vóelde het niet.

We treuren mee achter ons scherm. En voelen ons daar dood- en doodalleen.

Online rouwen. Hoe moet dat eigenlijk? Tienduizenden mensen zijn ons voorgedaan. Velen zullen nog volgen. We doen het. Zonder knikje van verstandhouding, klopje op elkaars schouder. Zonder complimenten voor die lieve woorden, vertederde herkenning van wat ons verbond met de overledene - ‘haha, dat zei hij ook altijd tegen mij’.

Verbinding verbroken

De zee aan verbindende tranen is nu een vijver. „Als de naaste familie afscheid gaat nemen wordt de verbinding verbroken”, zegt de man van het uitvaartcentrum. Het is precies wat ik voel. De verbinding is verbroken. Met de collega die is gestorven. Met alles en iedereen.

Online afscheid nemen. Het is beter dan niets maar het voelt als onrecht. Voor de man die anders een concertzaal vol had gekregen. Voor zijn liefste nabestaanden aan wie vele warme handen en blikken voorbij zijn gegaan. We kúnnen even niet anders. Velen van ons treuren mee achter een scherm. En voelen ons daar dood- en doodalleen.

Bron: BN De Stem, 04-12-2020, Sjaak.

Op je 62e een bijzondere carrièreswitch: van dierenarts naar grafonderhouder

Zijn oude dierenartskoffer gaat nog steeds mee op karwei, maar is niet meer gevuld met injectiespuit, stethoscoop of medicijnen, maar met schoonmaakmiddel, handschoenen en borstels. Dierenarts Geert de Bruijkere uit Breskens veranderde op zijn oude dag van baan en werd grafonderhouder.

Na 34 jaar was het genoeg voor de dierenarts. Zijn collega's in de praktijk in Breskens werden steeds jonger en De Bruijkere merkte dat er een generatieverschil ontstond. Ook de nodige veranderingen in de diergeneeskunde werden hem te veel om nog bij te benen. Toen hij zijn praktijk voor een goede prijs kon verkopen, twijfelde hij niet en deed de zaak van de hand.

De eerste

“Maar het ondernemersbloed kroop waar het niet gaan kon, en zodoende groeide het idee om iets anders te gaan doen”, zegt hij. Na wat onderzoek zag hij wel brood in grafonderhoud: “Ik stak mijn licht op bij de Kamer van Koophandel en kwam erachter dat er nog geen bedrijf hier was dat dit deed. Dus begon ik er-mee.”

Oud-dierenarts knapt graven op (foto: omroep zeeland)

Ik geniet van de geschiedenis die rondwaart op begraafplaatsen.

“Geert de Bruijkere Grafonderhoud” paste precies in het plaatje dat De Bruijkere voor ogen had: “Ik kan mijn tijd zelf indelen, kan gaan wanneer ik dat wil en hoef er niet voor thuis te blijven als ik zomaar op vakantie wil gaan. En ik hoef niet meer vijf tot zeven dagen te werken per week.”

Daar komt nog bij dat De Bruijkere gefascineerd is door begraafplaatsen. Hij licht dat toe met een anekdote: “Toen ik 50 werd heb ik mijn verjaardag met vrienden op het kerkhof gevierd. Op de begraafplaats van Oostburg, boven het graf waar ik later in kom te liggen, hebben we geproost op het leven.”

Beruchte Zeeuws-Vlamingen

Als geboren en getogen Zeeuws-Vlaming komt hij op de verschillende kerkhoven bekende en beruchte Zeeuws-Vlamingen tegen, ook mensen die hij zelf heeft gekend. “Ik geniet van de geschiedenis die rondwaart op begraafplaatsen.”

De Bruijkere met zijn oude dierenartskoffer op de begraafplaats (foto: omroep zeeland)

De Bruijkere ziet zichzelf dit nog wel een tijdje doen. Hij beperkt zich qua begraafplaatsen wel tot Zeeuws-Vlaanderen, en dan ook nog het liefste in het Westen. “Maar”, zo zegt hij, “wanneer een familie die hier zijn oorsprong heeft wil dat ik elders in Zeeland een klus doe, dan zeg ik niet gelijk nee.”

Bron: Omroep Zeeland, 07-12-2020, Sjaak.

Lezing vanwege corona als videogesprek over de rol van de kerk in de huidige coronacrisis

Nieuw lid van Pauselijke Academie voor Theologie Prof. dr. Paul van Geest houdt Pius-lezing

Prof. dr. Paul van Geest hield vrijdag 4 december de jaarlijkse Pius-lezing. Als nieuw lid van de Pauselijke Academie voor Theologie liet hij zijn licht schijnen over de rol van de kerk in de huidige coronacrisis. Dat bij gelegenheid van de presentatie van de nieuwe Pius Almanak, het Jaarboek voor en van Katholiek Nederland in 2021. Omdat de lezing niet op de gebruikelijke manier kon plaatsvinden gaat Paul van Geest over zijn lezing in gesprek met Irene Vriens, voorzitter van de Pius Almanak. Dat gesprek is op video vastgelegd.

GESPREK IRENE VRIENS EN PAUL VAN GEEST ALS VIDEO MEEGESTUURD

De video van het gesprek tussen Paul van Geest en Irene Vriens is ook terug te kijken op de website van Adveniat, www.adveniat.nl. Daar is ook de integrale lezing van Paul van Geest te vinden. Paul van Geest is hoogleraar Kerkgeschiedenis en Geschiedenis van de Theologie aan Tilburg University, hoogleraar Economie en Theologisch Denken aan de Erasmus Universiteit Rotterdam en bijzonder gasthoogleraar aan de Faculteit der Godgeleerdheid van de Katholieke universiteit Leuven.

KERK EN NODEN VAN DE SAMENLEVING

Deze lezing sluit aan bij de actuele invalshoek van de Pius Almanak. Het jaarboek van Katholiek Nederland wil – naast de actualisering van adressen, functies en personen - in deze coronacrisis vooral belichten hoe de kerk – van jongeren tot parochies, van bisdommen tot geestelijk verzorgers – heeft ingespeeld op de noden van de samenleving.

BIJZONDERE EDITIE

‘In die zin is deze Pius Almanak een bijzondere editie’, aldus Irene Vriens, de voorzitter van het bestuur van de Pius Almanak die met Paul van Geest in gesprek zal gaan over zijn lezing en over de kansen voor de kerk in deze bewogen tijden. ‘Ik hoop dat deze lezing en de boeiende artikelen van deze coronaversie van de Pius Almanak de parochies en alle andere katholieke organisaties zicht zullen geven op de kansen, juist in een crisis en juist met de beperkingen die gelden’, aldus Irene Vriens.

ONLINE PRESENTATIE MIDDELS VIDEO VOOR KATHOLIEKE ACHTERBAN

De presentatie zal online geschieden. Middels een video van de lezing en van het gesprek van Paul van Geest met Irene Vriens die naar alle parochies digitaal gestuurd zal worden en daarnaast naar tal van katholieke organisaties. Zo bereikt het verhaal van Paul van Geest duizenden mensen in de katholieke achterban, op vrijdag 4 december vanaf 15.30 uur. De lezing van Paul van Geest is ook het openingsartikel van de Pius Almanak van 2021.

ABONNEMENT

De Pius Almanak kost in de losse verkoop € 82,- (geeft geen toegang tot de online database) en is te bestellen via adveniat.nl. Wie zich abonneert op Pius krijgt 20% korting op de almanak én toegang tot de online database www.piusalmanak.nl Abonneren kan via: piusabonnement@adveniat.nl

Ingezonden door Wilma Nijland.

losse verkoop € 9,95

of word abonnee 4x voor € 35,- geen verzendkosten.

Vader-abt Ad Lenglet laat in zijn hart kijken over het verlangen in zijn bestaan

‘Het diepste verlangen is de heelheid van de mens, die heelheid van de mens zoals hij eigenlijk door God bedoeld is. Ik zou willen verlangen, nee, ik zou willen dat ik kon leven zoals God mij bedoeld heeft. Hier en nu.’ Met deze woorden besluit vader-abt Ad Lenglet van het benedictijner abdij Mamelis in Vaals het openingsinterview van Klooster! over het verlangen. Dat verlangen naar God, die stuwende beweging van het hart, van de ziel naar God, heeft vele spirituele dimensies die ruim aan bod komen in dit uitgebreide interview dat de toon zet van dit Kerstnummer. Met de vaste bijdragen van Arjan Broers, Kalien Blondin en Maria van Mierlo die het verlangen plaatsen in de wereld van traditie, van het hedendaagse leven en van de vele betekenissen van dat woord.

VERLANGEN OM ZINVOL TE LEVEN

Gerard Swüste maakte naam met prachtige boeken over Psalmen en over Spreuken, Prediker en Hooglied. Als geen ander is hij terughoudend om het woord verlangen te duiden. ‘Ik denk dat liefde of Liefde met een hoofdletter voorop staat. Dat is een drijfveer in ons en die drijfveer noemen we verlangen. Verlangen in de kern om zinvol te leven. Om iets met je leven te doen waar je geluk bij vindt’, aldus Gerard Swüste die bijval krijgt van Theo Bovens, de gouverneur van Limburg die ook voorzitter van Kansfonds is. Vanuit beide functies heeft hij van dichtbij gezien de nood aan betekenisgeving van je leven. ‘Wat geeft nog betekenis aan mijn leven? Zingeving is in deze coronacrisis weer iets van ons allemaal geworden en heeft weer nieuwe vormen gekregen’, ziet hij van nabij in de vele acties om de nood te lenigen maar ook in de populariteit van bedevaarten naar de Heilige Corona in Aken.

VERLANGEN NAAR STILTE

Verlangen kent vele dimensies. Zoals het verlangen naar zingen, sacramentaliteit, genade door de heilige Geest en stilte. Dat komt allemaal aan bod in de grote reportage in het hart van Klooster! Dat katern begint met de zoektocht naar stilte door Loek Groenendijk uit Limburg. Hij probeert de stilte van het bidden vast te leggen en zo een ander en minder romantisch beeld van het kloosterleven te delen met de buitenwereld. Zo is hij bij de trappistinnen in Koningsoord bij het gebed rond de Adventskrans. ‘Bij zijn foto schrijft hij zelf: Voorafgaand aan het getijdengebed, wachtend in het donker. Het ruisen van haar habijt verstoort de stilte niet. Het ontsteken van de adventskaarsen is als een gebed’.

VASTE RUBRIEKEN

Tenslotte zijn er de vaste rubrieken van Erik Borgman, Tini Brugge, Wil Derkse en Thomas Quartier. Maria van Mierlo is de eindredacteur van Klooster! en heeft naast het ABC van het verlangen ook weer haar vaste rubriek over levenslessen. Klooster! ligt vandaag in de bus bij de inmiddels 2300 abonnees. Want Klooster! is een magazine dat langzaam maar gestaag groeit in abonnees.

Ingezonden door Wilma Nijland.

Vrijwilligers voorkomen verval Zuiderbegraafplaats

*De vrijwilligers steken de handen uit de mouwen op de Zuiderbegraafplaats
(Rechten: RTV Drenthe/*

De Zuiderbegraafplaats in Assen is een provinciaal monument dat aangelegd werd tussen 1887 en 1892. Nieuwe graven komen er niet meer bij. Vrijwilligers houden de bestaande graven in ere.

Een van die vrijwilligers is Marjon Bijl. “We maken de graven schoon maar het hoeft natuurlijk niet helemaal spic en span. Dat past niet zo op deze begraafplaats. Wij vinden het belangrijk om de letters weer zichtbaar te maken. Dat je kunt zien en lezen wie daar begraven ligt.”

Bijna zes hectare

De begraafplaats is onderdeel van het Asserbos en heeft een omvang van bijna zes hectare met daarop ongeveer 5.100 graven. Het oudste gedeelte is in de Engelse landschapsstijl ontworpen. Sindsdien is er nog twee keer een uitbreiding geweest.

Het werk van de vrijwilligers op de Zuiderbegraafplaats is veelzijdig: behalve het schoonhouden van de graven voeren ze ook herstelwerkzaamheden uit. “We troffen zo’n vijftig kapotte glasplaten aan”, vertelt

vrijwilliger Gerk van der Ploeg. “We hebben nieuwe platen gekocht, daar de oude platen weer op gelijmd en bevestigd met stevige moeren en bouten. Nu kunnen we ze terugplaatsen.”

Het graf waar Van der Ploeg naast staat, mist ook nog een stang. “Ook dat herstellen we zodat dit graf weer lijkt op dat van de buurman.”

Erfgoed

Van der Ploeg vindt het werk dat de vrijwilligers doen belangrijk. “Het is hard nodig, vooral als je een beetje gevoel hebt voor het cultureel erfgoed van Drenthe. Als je niets doet dan raakt het in verval en gaat het heel snel achteruit. Wat wij doen is het niet in de oorspronkelijke staat terugbrengen maar zorgen dat het niet verder verval.”

In de familie

Voor Elise de Bruijn was het vrijwilligerswerk op de begraafplaats een logische keuze. “Ik heb altijd al wat met graven gehad, ik heb op de Boskamp gewerkt en mijn dochter is uitvaartondernemer. Eigenlijk zit het een beetje in de familie. Ook doe ik stamboomonderzoek. Daarvoor worden vaak graven gefotografeerd. Maar dan moet het wel te lezen zijn. Toen dit voorbijkwam, dacht ik: ik tuinier graag, dat ga ik doen.”

Oproep

Al heeft de vrijwilligersgroep een redelijke omvang, extra handen kunnen ze goed gebruiken. Van der Ploeg prijst de veelzijdigheid van het werk aan: “Zoals je ziet is er heel veel te doen. Kom ons alsjeblieft helpen. Het is heel leuk, je bent in de buitenlucht, het is een mooie plek, je kunt met groen en natuur bezig zijn en je kunt ook met techniek bezig zijn.”

Zin om mee te helpen? Stuur dan een bericht naar info@lbdrenthe.nl.

Bron: RTV Drenthe, 29-11-2020, Sjaak.

Uw FKB-samenwerkingspartner

Twenthe is

- meer dan 75 jaar een zelfstandige/solvabele uitvaartverzekeraar
- samenwerkingspartner van meer dan 200 uitvaartverenigingen
- specialist in uitvaartverzekeringen (geen andere verzekeringen)
- een no-nonsense organisatie, korte lijnen/persoonlijk contact

Meer samen, samen meer?

Informeer vrijblijvend bij onze buitendienst-inspectie

Regio Noord en West	Henk Schreiber	06-17498509
Regio Oost en Zuid	Cor ter Braak	06-17498499

Voor overige vragen: info@twenthe.nl of bel 053-4312732

Samenstelling Algemeen Bestuur FKB per 19-09-2020

Voorzitter:

Sjaak den Hollander, Illikhoven 14-A,
61116 AL Illikhoven. Tel.: 046 - 4810205
jjdenhollander@planet.nl

Secretariaat:

mw. G.W. Nijland-Wevers
Tel.: 06 - 23894310
secretaris@f-k-b.nl

Penningmeester:

Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl

Webmaster:

Johnny Gunnewijk, Meidoornstraat 8,
9501 VZ Stadskanaal Tel.: 0599 - 612027
Gunnewijk@gmail.com

Bestuurslid:

Martin Slippens, Streekweg 347,
1616 AH Hoogkarspel Tel.: 0228 - 526740
mslippens@hetnet.nl

Herman Borgelink, Maatkamp 21
7482 KC Haaksbergen Tel.: 06 - 22386717
info@barbarahaaksbergen.nl

FKB

een levende vereniging rondom de dood

MEER SAMEN -SAMEN MEER

Bel gerust voor informatie

**Wij maken u met plezier verder wegwijs in de
FKB en uitvaartland!**

Regio Noord/Oost:

(Groningen / Friesland / Drente / Overijssel /
Gelderland / Flevoland)

Wilma Nijland Tel.: 06 - 23894310
Herman Borgelink Tel.: 06 - 22386717

Regio West:

(Noord-Holland / Zuid-Holland / Utrecht / Zeel-
and)

Martin Slippens Tel.: 0228 - 526740

Regio Zuid:

(Noord-Brabant / Limburg)

Sjaak den Hollander Tel.: 046 - 4810205
Frenk Lardinois Tel.: 045 - 5272717

